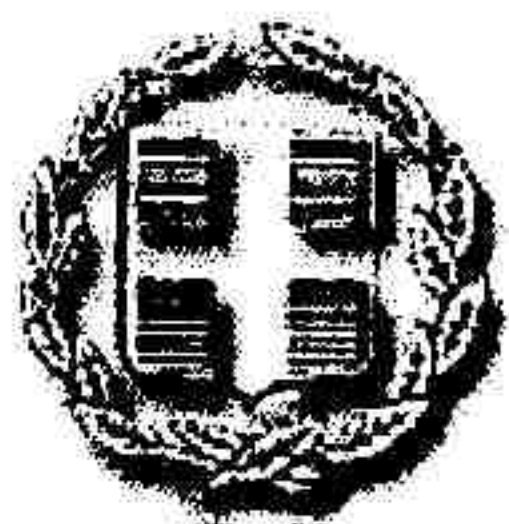

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΤΜΗΜΑ: ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

■ Ταχ. Δ/ση : Αριστοτέλους 17
■ Τ.Κ. : 101 87 Αθήνα
■ Τηλέφωνο : 210.5230110, 5237254
Fax : 210.5237254

ΕΠΕΙΓΟΝ

Αθήνα, 11/3/11

Αρ. Πρωτ.: 19859

Σχετ.:

ΠΡΟΣ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Δ/ση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα: Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: Απάντηση σε ερώτηση Βουλευτή

Απαντώντας στην με αρ. 10789/09-02-11 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Θ. Καράογλου, σχετικά με τη μέριμνα για τους άστεγους και άπορους στη Θεσσαλονίκη, σας γνωρίζουμε ότι οι θέσεις του Υπουργείου μας έχουν αναπτυχθεί στη Βουλή, την Τρίτη 22-02-2011, κατά τη διάρκεια συζήτησης της με αρ. 9092/14-01-11 σχετικής ερώτησης, πρακτικά της οποίας επισυνάπτονται για ενημέρωσή σας.

Συνημμένα : φύλλα (6), πρακτικά συζήτησης της
με αρ. 9092/14-01-11 ερώτησης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

Βουλευτή κ. Θ. Καράογλου

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΣΩΤ. ΔΙΑΝΟΜΗ

1. Γρ. Υπουργού
2. Γρ. Υφυπουργού
3. Τμήμα Κοιν. Ελέγχου Νομοθ. Συντ. & Κωδικ.

Α. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Ειρήνη Πέτσι

JV

Συνεχίζουμε με την δεύτερη με αριθμό 9092/14-1-2011 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρου Καλαφάτη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την ανάληψη πρωτοβουλιών για μέριμνα των αστέγων και απόρων της Θεσσαλονίκης.

Κύριε Καλαφάτη, έχετε δύο λεπτά για να παρουσιάσετε την ερώτησή σας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, στη Θεσσαλονίκη, που σήμερα αποτελεί την πρωτεύουσα της ανεργίας -με το ποσοστό αυτής να ανέρχεται στο 16%, βάσει των επίσημων στοιχείων της Εθνικής Στατιστικής Αρχής και να ξεπερνά το 20%, σύμφωνα με στοιχεία που έχουμε πάρει από το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης- υπάρχει ένα πολύ καταθλιπτικό και θλιβερό φαινόμενο, αυτό της αύξησης του αριθμού των νέων απόρων και αστέγων πολιτών.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το 2010 στη Θεσσαλονίκη από τις υπηρεσίες της προνοίας ανανεώθηκαν και εκδόθηκαν εντεκάμισι χιλιάδες βιβλιάρια υγειονομικής περίθαλψης απόρων, δηλαδή, 10% περισσότερα σε σχέση με το 2009. Παρότι υπάρχουν φορείς που καταβάλλουν φιλότιμες προσπάθειες για να καταπολεμηθεί το φαινόμενο, όπως είναι η τοπική αυτοδιοίκηση, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, η Εκκλησία της Ελλάδος και οι μητροπόλεις, εν τούτοις το πρόβλημα εντείνεται. Ειδικότερα όσον αφορά τα αριθμητικά στοιχεία, είναι πολύ δύσκολο να καταγραφεί ο αριθμός.

Η πρώτη προσπάθεια έγινε τον Απρίλιο του 2009 από το τότε Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και κατέγραψε επτά χιλιάδες επτακόσιους είκοσι άστεγους Έλληνες. Μη κυβερνητικές οργανώσεις τοποθετούν τον αριθμό των αστέγων της χώρας κάπου μεταξύ στις δεκαεπτά και τις είκοσι χιλιάδες. Το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο για την έλλειψη στέγης, ωστόσο, υπολογίζει ότι στην Ελλάδα οι άστεγοι είναι πάνω από είκοσι χιλιάδες. Συγκεκριμένα, στη Θεσσαλονίκη οι άστεγοι έχουν ξεπεράσει τους δυόμισι χιλιάδες, σύμφωνα με πρόχειρες εκτιμήσεις.

Και δεν είναι μονάχα τα αριθμητικά φαινόμενα τα οποία μας προκαλούν ιδιαίτερη ανησυχία και αν θέλετε, χτυπούν καμπανάκι κινδύνου -κυρίως για την πολιτεία- αλλά είναι και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των ανθρώπων, των νέων απόρων και αστέγων. Έχει αλλάξει και η ποιότητα και η ταυτότητα αυτών των ανθρώπων. Μέχρι πρότινος βλέπαμε ανθρώπους οι οποίοι προσπαθούσαν να ξεφύγουν από τη δίνη των ναρκωτικών, τοξικομανείς, ανθρώπους με ψυχολογικά προβλήματα. Τώρα άστεγοι μπορεί να είναι ταλαιπωρημένοι μετανάστες, ανήμποροι ηλικιωμένοι, ακόμη και αξιοπρεπείς συμπολίτες μας που για κάποιο λόγο έχασαν τη δουλειά και το σπίτι τους. Μπορεί να συναντήσουμε αποφυλακισμένους που έχουν εκτίσει την ποινή τους για οικονομικά εγκλήματα, αλλά και οικογενειάρχες που έχουν εγκαταλείψει τις οικογένειές τους, γιατί δεν μπορούν να διασφαλίσουν ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο.

Υπάρχουν ακόμη φαινόμενα, περιστατικά ακραία, όπου κάποιοι από τους αστέγους καταφεύγουν σε προσωρινές λύσεις στέγασης, είτε μέσω αυτοτραυματισμού τους, που θα τους οδηγήσει σε ένα κρεβάτι νοσοκομείου είτε μέσω της μικροπαραβατικής συμπεριφοράς, που θα τους οδηγήσει σε ένα κελί φυλακής. Το φαινόμενο, δυστυχώς, έχει αυξητικές τάσεις.

Με την ερώτησή μου θα ήθελα να ακούσω ποια είναι η μέριμνα της επίσημης πολιτείας, πέρα από τη δράση των μη κυβερνητικών οργανώσεων, της Εκκλησίας και της τοπικής αυτοδιοίκησης -που εκεί πέρα υπάρχουν

αυξημένες δυσκολίες- για να καταπολεμηθεί αυτό το φαινόμενο από την πλευρά της επίσημης πολιτείας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Στην ερώτηση του κ. Καλαφάτη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Τιμοσίδης.

Έχετε το λόγο, κύριε Υφυπουργέ.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, θίγεται ένα πάρα πολύ ευαίσθητο θέμα, αλλά τόσο επίκαιρο και τόσο σοβαρό, ένα θέμα που διαπερνά όλη την ελληνική επικράτεια. Δυστυχώς, τα φαινόμενα αυτά δεν αφορούν, όπως παλαιότερα τουλάχιστον συνηθιζόταν, περιοχές μεγαλουπόλεων, περιοχές, αν θέλετε, πολύ συγκεκριμένες.

Το φάσμα της φτώχειας εξαπλώνεται σε όλη τη χώρα. Έτσι, θίγεται πολύ σημαντικά θέματα, που έχουν να κάνουν και με τους απόρους, αλλά και με τις πολιτικές που πρέπει να ασκηθούν και με την κοινωνική συνοχή, που πρέπει να διατηρηθεί σε ένα επίπεδο, όπως επιβάλλει –αν θέλετε- και η δικαιοσύνη, ώστε να έχουμε προϋποθέσεις ισότιμης συμμετοχής όλων των ατόμων στην κοινωνική ζωή και να πετύχουμε αυτήν την επιδιωκόμενη κοινωνική συνοχή. Από την άλλη, τα φαινόμενα της εκτός στέγης διαβίωσης πράγματι εκλαμβάνονται πια ως φαινόμενα κοινωνικού αποκλεισμού και τα φαινόμενα αυτά αυξάνονται.

Θα συμφωνήσω μαζί σας ότι τα αίτια, τα οποία δημιουργούν ακριβώς αυτά τα αποτελέσματα, δεν αφορούν μόνο σε ειδικές στοχευμένες ομάδες, που μέχρι πριν λίγα χρόνια γνωρίζαμε –όπως εξαρτημένους, ναρκομανείς ή ανθρώπους, οι οποίοι είναι εθισμένοι και εξαρτημένοι από αλκοόλ ή άλλες περιπτώσεις- αλλά, αφορούν και άλλες κατηγορίες πολιτών, τις οποίες πριν λίγα χρόνια δεν μπορούσαμε να συναντήσουμε σ' αυτό το επίπεδο.

Όλο αυτό το πράγμα, επομένως, καθιστά την ευθύνη της πολιτείας, της τοπικής αυτοδιοίκησης, αλλά και της ίδιας της κοινωνίας, πάρα πολύ σοβαρή. Γι' αυτό, λοιπόν, θα ήθελα να διευκρινίσω ότι το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, στο πλαίσιο ακριβώς των αρμοδιοτήτων του, υλοποιεί μέτρα και δράσεις με σκοπό αυτήν την παροχή κοινωνικής προστασίας σ' αυτά τα άτομα και τις ομάδες του πληθυσμού, που πλήττονται ακριβώς από αυτά τα φαινόμενα, τα φαινόμενα του κοινωνικού αποκλεισμού.

Συγκεκριμένα, λαμβάνονται μέτρα και δράσεις προληπτικής κατεύθυνσης. Αυτά, λοιπόν, με υπουργική απόφαση που είχε εκδοθεί πριν λίγα χρόνια, αφορούν στον καθορισμό των προϋποθέσεων, των διαδικασιών και των κριτηρίων με τα οποία έχουν πρόσβαση πια στο σύστημα νοσηλευτικής- ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης ανασφάλιστοι και οικονομικά αδύναμοι πολίτες, δηλαδή χορηγώντας τα βιβλιάρια ανασφάλιστου και τα πιστοποιητικά κοινωνικής προστασίας σε ανασφάλιστους και οικονομικά αδύναμους πολίτες.

Επίσης, αυτή η αρμοδιότητα του προγράμματος, που γινόταν με χρηματοδότηση από το Υπουργείο Υγείας προς τις οικείες νομαρχίες και τις διευθύνσεις πρόνοιας των νομαρχιών, με το ν. 3852/2010 –δηλαδή, με το Πρόγραμμα «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ»- μεταβιβάζεται στους δήμους. Οι δήμοι, δηλαδή, έχουν πλέον την ευθύνη να ασκούν αυτές τις δράσεις στεγαστικής συνδρομής και φιλοξενίας, λόγω μεταβίβασης των αρμοδιοτήτων αυτών με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ».

Κυρία Πρόεδρε, στη δευτερολογία μου θα συνεχίσω με τις πολιτικές που γίνονται μέσα και από το Υπουργείο, αλλά και με τη συνεργασία της τοπικής αυτοδιοίκησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Καλαφάτης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν νομίζω ότι αυτά που μας αναφέρατε αρκούν για να δώσουν λύση στο πρόβλημα, ιδιαίτερα όταν αναλαμβάνει ένα πολύ μεγάλο και σημαντικό έργο η τοπική αυτοδιοίκηση μέσα από τη μεταρρύθμιση –σε εισαγωγικά ή χωρίς εισαγωγικά – του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», και όταν, βεβαίως, μεταβιβάζονται πολύ σημαντικές αρμοδιότητες, χωρίς να μεταβιβαστούν και οι απαραίτητοι πόροι.

Θα σας αναφέρω μερικά στοιχεία για το τι γίνεται στη Θεσσαλονίκη για να καταλάβετε και την προσφορά της τοπικής αυτοδιοίκησης, αλλά και το μέγεθος του προβλήματος που αντιμετωπίζει συγκεκριμένα η πόλη της Θεσσαλονίκης.

Δήμος Θεσσαλονίκης: Στους επτακόσιους ανέρχονται πλέον οι δικαιούχοι, μεταξύ των οποίων και πολύτεκνες οικογένειες που έχουν εγγραφεί στις λίστες κοινωνικής βοήθειας από το Δήμο Θεσσαλονίκης. Αυξήθηκαν κατά 20% οι μερίδες συσσιτίου που παρέχει ο δήμος, ενώ και οι αιτήσεις για οικονομική υποστήριξη αυξηθήκαν κατά 30% σε σχέση με πέρσι.

Σύμφωνα με στοιχεία του Δήμου Θεσσαλονίκης, ο μέσος όρος της ηλικίας στο 70% των ανθρώπων αυτών είναι τα πενήντα έτη, ενώ το 80% είναι άνεργοι και κυρίως, ανύπαντρες μητέρες γύρω στα πενήντα έτη με δύο παιδιά. Από την καταγραφή που έχει γίνει από το Δήμο Θεσσαλονίκης, σε συνεργασία με το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, διαπιστώθηκε ότι το 85% των ανθρώπων αυτών πάσχει από κατάθλιψη.

Δεν εντοπίζεται, όμως, μονάχα στο Δήμο Θεσσαλονίκης αυτό το πρόβλημα, αλλά παραδείγματος χάριν και στην Καλαμαριά, που είναι από τις οικονομικά εύρωστες περιοχές της Θεσσαλονίκης. Το κοινωνικό παντοπωλείο του Δήμου Καλαμαριάς έδινε μέχρι πέρσι τριάντα δέματα με τρόφιμα κάθε δεκαπέντε ημέρες σε άπορες οικογένειες. Τώρα, δίνει εκατόν δέκα δέματα.

Οι μερίδες συσσιτίου που ετοίμαζε ο δήμος, από τις σαράντα μέχρι πέρυσι, φέτος αυξήθηκαν σε εξήντα. Και στο Δήμο Νεάπολης, στο 40% κυμαίνεται η αύξηση στις κοινωνικές παροχές. Η Τράπεζα Κοινωνικής Αλληλεγγύης του δήμου αντιμετωπίζει πλέον μεγάλη δυσκολία να καλύψει τις αυξανόμενες ανάγκες. Στην Πολίχνη –σας μιλώ για περιοχές πονεμένες της πόλης της Θεσσαλονίκης- από τα τριάντα άτομα για τα οποία έδινε μέχρι πέρυσι τρόφιμα ο Δήμος Πολίχνης, ο αριθμός ανήλθε σε διακόσια πενήντα άτομα και η κατάσταση είναι πλέον πραγματικά τραγική.

Στο Δήμο Ευόσμου –ένας από τους μεγαλύτερους δήμους της χώρας, συνεχώς αναπτυσσόμενος με νέα ζευγάρια που κατοικούν εκεί, μία πολυπληθής περιοχή- τα συσσίτια τα καλύπτει η Εκκλησία που δίνει πάνω από εκατόν πενήντα μερίδες καθημερινά. Η αύξηση της ανέχειας, όμως, ανάγκασε το δήμο να προσχωρήσει στην ίδρυση «Τράπεζας Ένδυσης-Υπόδησης και Τροφίμων», η οποία βέβαια δεν ξεκίνησε τη λειτουργία της, αλλά η κατάσταση γίνεται καθημερινά δυσχερής, καθώς οι άνθρωποι που αντιμετωπίζουν τη φτώχεια ανέρχονται σε χίλιους σ' έναν πληθυσμό εκατόν είκοσι χιλιάδων ανθρώπων.

Και, βέβαια, η τοπική αυτοδιοίκηση έχει ήδη λυγίσει κάτω από το βάρος της καταπολέμησης αυτού του φαινομένου. Καλά που είναι και η Εκκλησία –

και θα πρέπει να κάνουμε ιδιαίτερη αναφορά στο κοινωνικό έργο της Εκκλησίας, γιατί πολλές φορές βάλλεται η Εκκλησία από πολλούς και για άλλους σκοπούς- η οποία κάνει γιγάντια, εργώδη προσπάθεια. Θα αναφέρω μονάχα για τη Θεσσαλονίκη ότι στις ενορίες της Μητρόπολης Θεσσαλονίκης λειτουργούν συνολικά δεκαπέντε δομές συσσιτίων, από τις οποίες προσφέρονται καθημερινά περίπου δύο χιλιάδες μερίδες φαγητού, αλλά και ρουχισμός και χίλιες πεντακόσιες μερίδες συσσιτίου που μέχρι πρόσφατα πρόσφερε καθημερινά η Μητρόπολη Νεαπόλεως-Σταυρουπόλεως. Και αυτές δεν είναι πλέον αρκετές, αφού η αυξητική τάση είναι ξεκάθαρη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω μονάχα με επικεφαλίδες, γιατί θέλω να είμαι συνεπίκουρος σε μία τέτοια προσπάθεια, καθώς είναι πολύ σημαντικό το έργο και δεν είναι πεδίο κομματικής αντιπαράθεσης.

Οι προτάσεις μας με μία γραμμή είναι οι εξής: Οι άστεγοι πρέπει να αναγνωριστούν ως ειδική ομάδα που ανήκει στον ευπαθή πληθυσμό. Δεύτερον, πρέπει να υπάρξουν προνοιακά προγράμματα, όπως τα Προγράμματα «CHARITY» που ισχύουν στο εξωτερικό, στο πλαίσιο των οποίων οι άστεγοι και οι άποροι φιλοξενούνται σε ξενώνες και υποβοηθούνται στη συνέχεια για να γίνουν επαγγελματικά και οικονομικά αυτοδύναμοι.

Τρίτον, πρέπει να αναζητήσετε, κύριε Υπουργέ και να αντλήσετε διαθέσιμα κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί υπάρχουν προγράμματα που προορίζονται για τα προβλήματα στέγασης και περιθωριοποιημένων ομάδων. Βέβαια, θα μπορούσατε να λάβετε πρωτοβουλίες ώστε να αξιοποιήσετε και τη δημόσια περιουσία προς όφελος των αστέγων και των απόρων, αφού ακούγεται πολύ έντονα το ζήτημα της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Καλαφάτη, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Με μία τέτοια σειρά δράσεων, λοιπόν, νομίζω ότι θα μπορέσετε να προσφέρετε μία λύση πιο αποτελεσματική απ' αυτήν που προσφέρετε μέχρι τώρα για την καταπολέμηση του προβλήματος.

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Τιμοσίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης):

Κύριε συνάδελφε, θέλω να συμφωνήσω με όλα όσα είπατε και θέλω να εκτιμήσω ιδιαίτερα το ενδιαφέρον και τη σωστή αποτύπωση της πραγματικότητας, γιατί και εγώ παραδέχθηκα στην πρωτομιλία μου ότι αυτό το πρόβλημα που αφορά όλους μας πια, έχει εξελιχθεί και αυξάνεται καθημερινά.

Έτσι, λοιπόν, στις προτάσεις τις οποίες έχετε κάνει, θα ήθελα να απαντήσω ότι το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας χρηματοδοτεί, όπως σας είπα, με τα βιβλιάρια απόρων, για να μπορεί να καλύψει την ιατροφαρμακευτική –και όχι μόνο- περίθαλψη. Από την άλλη πλευρά, υπάρχουν τα επιδόματα που δίνονται στους απόρους και στους έχοντες χαμηλό εισόδημα. Τρίτο και κυριότερο, υπάρχουν προγράμματα, μέσω των

οποίων γίνεται χρηματοδότηση –εφάπαξ, βέβαια, οικονομική βοήθεια- για την ένδεια και για περιπτώσεις όπου υπάρχουν θεομηνίες και άλλα τέτοια προβλήματα, στα οποία μπορεί ο πολίτης να βρει ένα πρώτο βοήθημα.

Από την άλλη, θέλω να τονίσω, επειδή αναφερθήκατε στη Θεσσαλονίκη, ότι μετά από αίτημα της Διεύθυνσης Πρόνοιας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης είχε χορηγηθεί από το Υπουργείο για το προηγούμενο έτος –από τον ΚΑΕ 2739- το ποσό των 13.000 ευρώ για πλημμύρα και των 70.000 ευρώ για ένδεια.

Φθάνουν αυτά τα χρήματα; Όχι βέβαια! Γι' αυτό, λοιπόν, πρέπει να συνενώσουμε δυνάμεις. Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας έχει δημιουργήσει το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης που είναι μία μετεξέλιξη παλαιότερου φορέα και το οποίο έχει ως κύρια αποστολή του να γίνει φορέας δικτύου παροχής υπηρεσιών κοινωνικής αλληλεγγύης και πληροφόρησης.

Επίσης, το ίδιο κέντρο μπορεί να αντιμετωπίσει και να στηρίξει άτομα, οικογένειες και πληθυσμιακές ομάδες που είτε διέρχονται έντονη συναισθηματική κρίση –και εννοούμε χρόνιες τέτοιες καταστάσεις- και δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα είτε περιέρχονται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και κοινωνικού αποκλεισμού.

Έτσι, λοιπόν, το «Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης» έχει πραγματοποιήσει μελέτες και είμαστε σήμερα στη φάση –και θέλω να το καταθέσω και να το πω και σε σας- να αξιοποιήσουμε ευρωπαϊκά προγράμματα, για να δημιουργήσουμε χώρους φιλοξενίας.

Θα πρέπει να οδηγηθούμε σε ξενώνες φιλοξενίας αυτών των ατόμων, σε χώρους είτε του δημοσίου είτε του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας και υπάρχουν τέτοια εντοπισμένα και στην περιοχή των Αθηνών και στην περιοχή της Θεσσαλονίκης.

Περίπου σε ενάμιση μήνα από σήμερα, σε σαράντα, με σαράντα πέντε ημέρες από σήμερα, θα αναληφθεί η πρωτοβουλία για το ποιο κτήριο θα είναι αυτό το οποίο το ΕΚΚΑ θα συνδράμει και θα μπορέσει να αποκαταστήσει, ώστε να μπορεί να δεχθεί και να φιλοξενήσει ανθρώπους που είναι άστεγοι και δεν έχουν πού την κεφαλήν κλίνει.

Το ίδιο θα γίνει και στην Αθήνα, ιδιαίτερα δε για κακοποιημένες γυναίκες και για παιδιά τα οποία είτε βρίσκονται μόνα τους είτε υπάρχει επικινδυνότητα να παραμείνουν στις οικογένειές τους. Στην περιοχή των Αθηνών υπάρχει η δυνατότητα να καλυφθούν αυτά μέσα από πρωτοβουλίες του ΕΚΚΑ, του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Δεν έχει απλωθεί το δίκτυο σε όλη τη χώρα, γιατί τα φαινόμενα αυτά δεν αφορούν μόνο την περιοχή της Θεσσαλονίκης ή Αθηνών, αλλά αφορούν και τις δικές μας πόλεις, όπως είναι η δική μου περιφέρεια στην Καβάλα.

Πρέπει κι εγώ με την ευκαιρία αυτή -δεχόμενος όλες αυτές τις σωστές παρατηρήσεις τις οποίες αξιοποιούμε και θα έχουμε τη δυνατότητα να φέρουμε σύντομα στη Βουλή αυτές τις πρωτοβουλίες- να εξάρω ιδιαίτερα το έργο των μη κυβερνητικών οργανώσεων, αλλά ιδιαίτερα όμως της Εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε κύριε Υφυπουργέ.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Υπάρχει στενή συνεργασία με την Αρχιεπισκοπή Αθηνών και με τη Μητρόπολη Θεσσαλονίκης κι αυτή η συνεργασία πρέπει να ενταθεί γιατί

είναι οι φορείς που μπορούν να βρεθούν πιο κοντά στον πολίτη που έχει πρόβλημα. Ξέρετε, αποφεύγει να πάει στις υπηρεσίες του κράτους φοβούμενος μήπως θεωρηθεί ως παραβατικός πολίτης. Επομένως, αυτοί οι φορείς πρέπει να ενισχυθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει τελειώσει ο χρόνος σας. Σας ευχαριστώ.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Είναι το θέμα πάρα πολύ σοβαρό, όπως καταλαβαίνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είναι πολύ σοβαρό. Σε μία άλλη ευκαιρία θα το ολοκληρώσετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Άρα, πρέπει να ενισχυθούν οι φορείς και να συνενώσουμε δυνάμεις για να μπορέσουμε να μετριάσουμε τουλάχιστον αυτό το σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.